

LUMEA FALIMENTEAZĂ DIN NOU

Crede numai, crede numai,

Totul e posibil, crede numai!

Crede numai, crede numai,

Totul e posibil, crede numai!

Să ne plecăm capetele pentru un cuvânt de rugăciune.

Tată ceresc, în seara aceasta ne adresăm din nou Ție, marele Atotputernic, plini de mulțumire că suntem adunați aici ca să ne putem închina înaintea Ta.

Noi ne-am adunat în locul acesta cu scopul de a sta în locurile cerești, ca frați și surori, cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu, așteptând ca Duhul Sfânt să vină peste noi pentru a ne descoperi care este planul Tău cu privire la viața noastră, căci dorim să vorbim după voia Ta.

Doamne, Te rugăm să începi să ne cureți de la temelie și să ne faci creaturi noi, deoarece știm că este imposibil să ne curățim singuri; am fi ca un leopard care-și linge petele, dar prin aceasta el nu face decât să le mărească strălucirea. Dar există un Izvor plin cu sânge, care curge din venele lui Emanuel și care poate curăța petele leopardului.

Tată ceresc, Te rog ajută-ne să fim scufundați în acest Izvor și să îndepărtăm orice

Îndoială cu privire la dragostea lui Dumnezeu pentru noi și la făgăduința Lui pentru această oră. Ascultă-ne, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus. Amin.

În timp ce ne așezăm, să cântăm „Crede numai!” Haideți să ridicăm mâinile și să cântăm: „Acum eu cred!” Cu toți:

Doamne, eu cred, Doamne eu cred,

Totul e posibil, Doamne eu cred!

Doamne eu cred, Doamne eu cred,

Totul e posibil, Doamne eu cred!

Domnul să vă binecuvânteze în timp ce vă așezați. Oh, aceasta este minunat! După ce i-ai cerut ceva lui Dumnezeu, să poți spune: „Acum cred!” Deci după ce i-am cerut ceva.

Astăzi am avut o zi grea pentru că este absolut imposibil să dai șaptezeci și cinci de interviuri. Am primit și patru invitații în afara orașului: una la Beaumont, una în Texas, una la Houston și una la Campbelsville, Kentucky... da, și una la Little Rock, Arkansas, pentru un caz de boală. Înainte de a veni aici, am fost invitat (după terminarea serviciului de duminică seara) să merg undeva pe Coasta de Vest ca să predic la un serviciu funerar. Vă puteți da seama că nu pot ajunge în toate aceste locuri. Aceste invitații le-am primit de când sunt aici, dar cum rămâne cu cele de acasă? Vedeți? Toți oamenii aceștia sunt oameni buni, majoritatea creștini, dar eu nu pot fi în același timp peste tot. Aceasta mă obosește, mă face să fiu agitat.

Ați știut că majoritatea oamenilor care s-au aflat sub inspirație au fost considerați

nebuni? Așa este. Gândiți-vă care profet nu a fost considerat nebun? Vedeți? Chiar și lui Isus I s-a spus: „Ești nebun!” ceea ce înseamnă „dement”.

Pavel a spus: „Pe calea pe care ei o numesc „Nebună”. Acesta este felul în care mă închin eu lui Dumnezeu.

Vedeți? Erezie, nebunie.

Priviți poezii. Prin inspirație, ei ajung într-un loc în care nu poate ajunge nici un om de rând. Mă gândesc la Stephan Foster, care a dat Americii acele cântece populare de prestigiu. Eu cred că el le-a avut în minte, nu în inimă.

În vremea aceea eu trăiam dincolo de râu, în vechea noastră casă din Kentucky. Vă amintiți că după ce a scris acel frumos cântec folk, s-a dus să se îmbete, iar când a ieșit de sub acea inspirație a chemat un slujitor, a cerut un brici și s-a sinucis cu el.

Când sunteți sub inspirație totul este bine, dar când coborâți aici jos... aveți nevoie de Cineva care să vă ajute.

O, dragii mei, voi nu știți aproape nimic despre o viziune și despre ce se petrece atunci. La un moment dat, nici nu mai știi dacă ceea ce se petrece este vedenie, realitate sau ce este. Tu ești cel care provoci aceasta. Vedeți? Chiar tu ești cel care provoacă aceasta.

Eu i-am explicat chiar astăzi acest lucru păstorului. Este ca în cazul unui copil care încearcă să privească printr-o gaură aflată într-un perete, ca să vadă un circ. El se ține cu mâinile și privește prin gaură la ceea ce vede - o girafă sau o cămilă, apoi se lasă jos și spune ce a văzut. Căderea aproape că îl ucide, dar după un timp vine cineva care îl ridică și îi arată calea prin care poate vedea lucrurile: „Ghirlanda

Începe aici, „Marele” este pe calea aceasta, iar El vine de acolo.” Apoi îl așează cu grijă jos. Aceasta nu-l mai deranjează.

Așa era Dumnezeu în Hristos. Vedeți, femeia aceea mică deși era în menopauză avea o scurgere de sânge. Doctorii nu au putut să oprească acea scurgere, dar ea a atins haina Lui. Când a făcut aceasta, El S-a întors și a zis: *„Cine s-a atins de Mine? Din Mine a ieșit o putere!”* Vedeți, aceasta era femeia care folosea darul lui Dumnezeu. Ea L-a atins pe Dumnezeu prin El. Aceasta a făcut femeia. Ea a profitat de ocazia de a folosi darul lui Dumnezeu.

Dar când a murit Lazăr, El a spus că nu poate face nimic până când nu îi arată Tatăl. Noi știm că după ce a plecat, ei au trimis după El să meargă să se roage pentru Lazăr, dar Isus nu a răspuns la invitația lor ci a mers în altă parte. Atunci ei au trimis din nou după El, dar a refuzat și de data aceea invitația lor și a plecat în altă parte. În cele din urmă S-a întors spre ucenicii Săi și le-a spus: *„Lazăr doarme!”* „Doamne, înseamnă că se va face bine”, au răspuns ei, dar El a continuat: *„Lazăr a murit! Și mă bucur că n-am fost acolo, pentru voi, ca să credeți.”* Vedeți, Tatăl l-a spus deja cât va dura aceasta, deoarece El a spus clar că nu poate face nimic până nu îi arată Tatăl: cât va dura, ce se va întâmpla și când să se întoarcă.

Când a coborât la mormântul lui Lazăr, El S-a rugat: *„Tată, Îți mulțumesc că M-ai ascultat...da vorbesc astfel, pentru poporul care stă împrejur, ca să creadă.”* El știa ce va face. Apoi l-a chemat pe Lazăr afară din mormânt.

Vedeți, în cazul acesta nu a mai spus nimic despre o putere care a ieșit din El.

Acesta era Dumnezeu care se folosea de Darul Lui, pe când în cazul celălalt (cu scurgerea de sânge), femeia a fost aceea care a folosit Darul lui Dumnezeu.

Voi nu puteți fabrica o vedenie. Ea trebuie să vină de la Dumnezeu. Credița

voastră este cea care o provoacă. Credința este singurul lucru pe care îl va recunoaște Dumnezeu – credința în Cuvântul făgăduit, iar tu o faci personal. Tu provoci vedenia prin credință, dar când vine o viziune de la Dumnezeu, de exemplu, o viziune care îți spune să mergi undeva, cum s-a întâmplat cu ultimul meu vis, El te răpește, iar când te întorci din ea te întrebi unde te afli.

Eu cred că William Cawper este cel care a scris: „There is a Fountain filled with Blood”, adică: „Acolo este un Izvor plin cu Sânge.”

Nu demult am vizitat mormântul acestui bărbat, la Londra, și am plâns deoarece mi-a părut rău după el. El era un poet. Când inspirația a venit peste el, a scris acele cântece, dar când a ieșit din ea a luat un șofer și a încercat să găsească un râu ca să se sinucidă. Vedeți, când a revenit din inspirație era pierdut.

Ce înseamnă toate acestea, prietene? Că dincolo de Râu există o Țară, iar tu te poți ridica să o vezi (prin inspirație), dar va veni o zi când vom putea merge acolo. Aceasta este marea noastră nădejde.

În seara aceasta l-am rugat pe fiul meu să nu împartă numere de rugăciune. Domnul a vindecat în fiecare seară bolnavii din adunare, iar acum au fost chemați cei care au credință. Ascultați cu atenție ceea ce spune El.

Cred că mâine seară vom schimba ordinea adunărilor. Câți ar dori să se facă rugăciune pentru bolnavi? Bine, este în ordine. Dacă păstorul nostru iubit este de acord, îl voi trimite pe Billy mai devreme ca să împartă numere de rugăciune pentru toți cei care doresc să se facă rugăciune pentru ei, apoi îi vom chema pe oameni și ne vom ruga pentru ei în ordinea numerelor pe care le au.

Eu nu pot să vă iau pe fiecare în parte pentru cercetare și discernământ...dar mă gândesc că acea femeie a atins haina Lui... Vedeți, El era Fiul lui Dumnezeu, dar când femeia s-a atins de haina Lui, asta L-a făcut să se simtă slăbit. Ce va fi cu

mine, un simplu păcătos salvat prin harul Lui? Nici unul din voi nu ar fi avut parte de aceste lucruri dacă El nu ar fi spus: „...*cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea.*” (Ioan 14.12).

Vedeți, în versiunea Bibliei „King James” este folosit cuvântul „greater” care înseamnă „mai mari”, dar cuvântul corect este „mai multe” pentru că nimeni nu poate face lucruri mai mari decât cele făcute de Isus: El a înviat morți, a oprit natura - într-un cuvânt a făcut de toate.

Toată dumnezeirea a fost într-un Om. Acel Stâlp mare de Foc care a condus Israelul a devenit trup de carne și a locuit printre noi. Dar după ce a fost răstignit, a înviat din morți și S-a înălțat la Dumnezeu, iar în ziua cincizecimii a venit din nou în acel Stâlp de Foc, S-a împărțit în mai multe limbi de foc și S-a așezat pe fiecare dintre ei. Dumnezeu locuia de acum în Biserica Sa pentru că ea este Soția Lui, iar Soțul este împreună cu ea. Dumnezeu și Biserica Sa sunt unul: Dumnezeu în voi.

Vedeți, tot timpul este același Dumnezeu:

- Dumnezeu deasupra noastră;
- Dumnezeu cu noi;
- Dumnezeu în noi.

Este același Dumnezeu în trei manifestări sau descoperiri a atributelor sau a slujbei Sale: ca Tată, ca Fiu și ca Duh Sfânt. Înțelegeți? Tot timpul este același Dumnezeu.

Problema este că acel Dumnezeu care era deasupra noastră nu putea fi atins. Chiar și muntele pe care a coborât El a avut granițe, iar cine se apropia mai mult sau se atingea de munte trebuia să fie străpuns cu sulița deoarece nu exista încă o jertfă pentru păcat.

Dar Dumnezeu a venit și S-a manifestat printre noi și am putut să Îl pipăim cu mâinile noastre: „Și fără îndoială mare este taina evlaviei: pentru că Dumnezeu S-a manifestat într-un trup, a fost văzut de îngeri, a fost crezut în lume și primit în slavă.” (1 Timotei 3.16 parafrizare).

Vedeți? Acum Dumnezeu era cu noi.

Dumnezeu deasupra noastră, Dumnezeu cu noi și acum același Dumnezeu în noi. Tot ce era Dumnezeu a turnat în Hristos; și tot ceea ce era Hristos a turnat în Biserica Sa: „În ziua aceea veți cunoaște că Eu sunt în Tatăl, că voi sunteți în Mine și că Eu sunt în voi.” (Ioan 14.20).

Acesta a fost întotdeauna Dumnezeu și voi vedeți aceleași lucrări ale Lui. Biserica a fost rânduită să poarte lucrarea Lui; ea are același Duh. Voi nu puteți face aceleași lucrări decât prin același Duh. Așa este corect. Voi sunteți puși în lucrare de același Duh.

Voi sunteți foarte drăguți cu mine deși în fiecare seară depășesc timpul. Mie nu îmi place să fac lucrul acesta dar cred din toată inima că suntem în timpul sfârșitului. Nu spun aceasta doar așa, ca o vorbă obișnuită care circulă printre oameni, ci o cred din inimă și cu toată sinceritatea. Acesta este motivul pentru care nu încerc să construiesc clădiri mari, să fac lucruri impunătoare și spitale. Eu cred că Hristos vine. Acesta este motivul pentru care aș vrea să facem astăzi tot ce se poate face pentru că nu știm nimic despre ziua de mâine. Vedeți? Să facem astăzi tot ce putem.

Din pricina aceasta nu am fost niciodată de acord cu ideea că Duhul Sfânt vrea să am localuri mari. Este bine pentru cei care le au, nu îi condamn... Ele sunt frumoase. Dacă vrei să televizezi o adunare pentru a fi văzută de toată națiunea, trebuie să fii ca un cerșetor care cere bani de la oameni, pentru că totul trebuie plătit. Transmisia radio este mai bună, dar nici ea nu este pentru mine. Mi-ar plăcea, dar după aceea aș fi îngrijorat de moarte. Nu pot face aceasta, nu pot.

În toată viața mea am adunat o singura colectă. Cred că ați auzit despre aceasta. Am început să adun o colectă pentru că am intrat într-o strâmtorare atât de mare încât am fost nevoit să fac acest lucru. Am avut unele datorii deși lucram. Am păstorit timp de 17 ani fără nici un penny, dar atunci i-am spus soției mele: „Acum o voi face. Voi merge și o voi face.”

„Aș vrea să te văd!” mi-a răspuns ea. Vedeți?

În seara aceea, (ei sunt oameni drăguți. Domnul să binecuvânteze inimile lor), deci în seara aceea am spus:

„Sunt de multă vreme cu voi și nu v-am cerut niciodată nimic, dar acum am niște datorii pe care trebuie să le achit și aș avea nevoie de aproape șase dolari...” Apoi am spus: „De fapt nu am banii aceștia și trebuie să-i dau... Dacă m-ați ajuta puțin aș aprecia foarte mult gestul vostru...”

Atunci toți au început să plângă. Noi nu aveam o farfurie pentru așa ceva, de aceea când s-a ridicat diaconul să adune banii, i-am zis: „Puteți lua pălăria mea.” El mi-a luat pălăria și a plecat cu ea prin adunare.

Eu am privit în jos... O femeie mai în vârstă, care se ruga întotdeauna pentru mine (una din mamele „demodate” din sud), avea o geantă... Ea a deschis-o și oh, dragii mei... Doamne! Nu i-aș fi putut cheltui banii pentru nimic în lume!... așa că am spus: „V-am pus doar la încercare. Am vrut să văd ce veți face.” Nu am putut să fac așa ceva. Aceasta a fost singura colectă pe care am adunat-o vreodată. Vedeți?

Acolo era și un bătrân care obișnuia să vină la mine acasă. Cred că aparținea de casa lui David sau așa ceva. El purta barbă și păr lung. Acest bărbat mi-a dat o bicicletă veche și stricată de tot pe care o aruncase. Probabil o folosise cândva, dar acum era defectă. M-am dus la magazinul „Zece cenți” și am cumpărat două cutii

de vopsea, care m-au costat 12 cenți, am vopsit bicicleta și am vândut-o cu șase dolari. Astfel nu a fost nevoie să iau colecta oferită de frați.

Cum ar fi dacă aș sta aici cu toate acele obligații mari iar Duhul Sfânt m-ar chema undeva într-o bisericuță și eu aș avea cheltuieli de câteva sute de dolari pe zi? Nu se poate așa ceva! Eu nu am nevoie de nimic altceva decât de mai multă părtășie cu Dumnezeu. Mai mult, eu nu fac nimic, iar dacă El mă cheamă undeva, nu contează unde, chiar dacă acolo sunt numai zece oameni (deși am predicat și la cinci sute de mii de oameni odată), mă duc. Și când fac aceasta Dumnezeu le pune pe inimă să vină la mine și să spună: „Știm că Domnul te-a trimis undeva. Aici ai un CEC pentru călătorie!” Vedeți, aceasta se face prin credință, pentru că El știe de ce avem nevoie. Acesta este felul în care îmi place să trăiesc.

Și mai este o problemă. Eu cred că mulți din oamenii care vin la aceste adunări sunt la fel de săraci ca mine și dorința mea este să rămân așa cum sunt ei. Ați văzut pe vreunul din marii predicatori, care au zeci de mii de dolari, să îi împrăștie într-o parte și-n alta la săracii care toată ziua cară saci pentru 2-3 dolari și care mănâncă slănină și pâine din mălai? Nu, eu nu am văzut așa ceva. Hristos era Moștenitorul pământului și cu toate acestea nu a avut un loc unde să-și pună capul: „*Vulpile au vizuini...*” și El este Exemplul nostru. El a fost ceea ce trebuie să fim noi.

Desigur, eu nu vreau să-i condamn pe acești predicatori, ci doresc să vă spun ceva despre mine: vreau să fiu fără mulți bani ca să nu fiu ispitit niciodată să încep ceva mareț. Dacă nu ai bani nu vei putea face ceva mare. Cel mai mare lucru care există este Dumnezeu. Eu cred că noi toți suntem cam la aceeași măsură, așa că haideți să rămânem tot așa. Toți suntem copiii lui Dumnezeu.

Mie îmi place foarte mult să citesc această Biblie. Nu pot să citesc prea bine, iar uneori fac greșeli de pronunțare a cuvintelor, dar voi veți urmări ceea ce voi citi.

Îmi amintesc că odată predicam în Fort Wayne și o fetiță avea un articol intitulat:

„Al cui este Acela?” Cred că ați citit toți acel articol acum zece ani. Fetița aceea fusese operată la ochi și își pierduse vederea. Atunci a fost adusă la mine, iar Duhul Sfânt i-a spus tot ce i s-a întâmplat, după care a vindecat-o, așa că putea citi din Biblie sau din orice altă carte. Cine este Cel care a întărit-o? Voi știți cartea „Cine este Acela?” Vedeți, din punct de vedere științific era imposibil.

Îmi amintesc că două nopți mai târziu am plecat la Paul Roder, cel care a scris cântarea „Crede numai!” Eu stăteam acolo și ascultam. În locul acela era un om care avea într-adevăr pregătire și el mi-a zis:

„Domnule Branham, pot să-ți vorbesc?”

„Da, domnule”, i-am răspuns.

Atunci el s-a prezentat și apoi a zis:

„Aș vrea să te corectez în câteva lucruri.”

„Bine, domnule, te ascult.”

Și el a continuat: „Gramatica ta...” Vedeți?

„Știu, domnule. Nu am decât șapte clase. Noi am fost zece copii și pentru că tatăl meu era bolnăvicios am fost nevoit să merg la lucru. A trebuit să renunț la școală pe când eram doar un copil.”

El a spus însă: „Acestea sunt scuze.”

„Aceasta nu este o scuză, ci e adevărul. Acum, când am început să-L slujesc pe Domnul, nu mai am timp pentru școală.”

„Bine”, a continuat el „eu te-am ascultat aseară și am observat că ai spus: „Voi toți oamenilor care ați venit la acest amvon...” apoi ai continuat: „Coborâți...”

„Bine, dar nu văd unde am greșit.”

„Acela nu este „anvon”, ci **amvon**. Cred că biserica ta te-ar aproba mai mult dacă ai spune corect: **amvon**.”

„Desigur, dacă vrei să condamni pe cineva și să-i spui că este puțin diferit și greșit, poți s-o faci.” Apoi am adăugat: „Frate, nu vreau să am o părere diferită de a ta, dar cred că oamenii nu de aceasta sunt îngrijorați (dacă eu spun „anvon” sau „**amvon**”), ci sunt atenți ca să le predic Cuvântul lui Dumnezeu și să trăiesc Viața care este în El”.

Aceasta este ceea ce contează. Amin.

Atunci el a zis: „Dar tu nu-ți cunoști Biblia!”

„Dar Îl cunosc pe Autorul ei și El mă binecuvântează. Eu vreau să știu doar că El este Viața.” Vedeți?

Mâine seară ne vom aduna mai devreme deoarece acum câteva minute când am sosit (am venit cu un taxi), am văzut cum oamenii stăteau la cozi. Ei erau descurajați, unii plângeau, alții plecau...așa că mâine vor veni probabil mai devreme ca să prindă bilete pentru rugăciune.

Acum, înainte de a privi în Cuvânt, haideți să vorbim pentru o clipă cu Autorul.

Tată ceresc, acesta este Cuvântul Tău și noi am citit în El că suntem curățiți prin apa Cuvântului. Din Vechiul Testament știm că preoții luau o junincă roșie pe care o tăiau în fața adunării, o ardeau, iar cenușa ei era ținută afară din tabără, pentru o separare a apelor, deoarece mâinile care făceau lucrul acesta trebuiau să fie curate. Dumnezeule, Te rog să faci ca, asemenea acestei ape de separare, Cuvântul care ne scoate de la moarte la Viață să curețe gândurile și inimile noastre, Doamne. Dacă în seara aceasta vei găsi în noi ceva ce nu este corect, curăță-ne, Doamne, prin apa de curățire. Îndepărtează păcatele noastre, căci dorim să murim în fiecare zi pentru noi înșine înaintea Ta, în așa fel încât să putem trăi în Hristos. Binecuvântează Cuvântul în timp ce Îl vom citi. Tu ne-ai promis că El nu se va întoarce fără rod, ci va face tot ceea ce trebuie să facă. Te rugăm să ne garantezi acest lucru prin Numele lui Isus. Amin.

Voi citi puțin din cartea descoperirii lui Isus Hristos și anume, din Pecetea a șasea. Deci Apocalipsa 6 începând cu versetul 12, după care aș vrea să mai citesc și din Evrei 12.25, iar dacă va fi cu voia Domnului voi vorbi puțin despre aceste versete.

Să citim mai întâi din **Apocalipsa 6.12-17:**

„Când a rupt Mielul Pecetea a șasea, m-am uitat, și iată că s-a făcut un mare cutremur de pământ. Soarele s-a făcut negru ca un sac de păr, luna s-a făcut toată ca sângele.

Și stelele au căzut din cer pe pământ, cum cad smochinele verzi din pom, când este scuturat de un vânt puternic.

Cerul s-a strâns ca o carte de piele, pe care o faci sul. Și toți munții și toate ostroavele s-au mutat din locurile lor.

Împărații pământului, domnitorii, căpitaniii oștirilor, cei bogați și cei puternici, toți robii și toți oamenii slobozi s-au ascuns în peșteri și în stâncile munților.

Și ziceau munților și stâncilor: „Cădeți peste noi, și ascundeți-ne de Fața Celui ce șade pe scaunul de domnie și de mânia Mielului,

Căci a venit ziua cea mare a mâniei Lui, și cine poate sta în picioare?”

Acum vom citi din Epistola către **Evrei capitolul 12**, începând de la **versetul 25-29**:

„Luați seama ca nu cumva să nu voiți să ascultați de Cel ce vă vorbește! Căci dacă n-au scăpat cei ce n-au vrut să asculte de Cel ce vorbea pe pământ, cu atât mai mult nu vom scăpa noi, dacă ne întoarcem de la Cel ce vorbește în ceruri,

al cărui glas a clătinat atunci pământul, și care acum a făcut făgăduința aceasta: „Voi mai clătina încă o dată nu numai pământul, ci și cerul.”

Cuvintele acestea „încă o dată” arată că schimbarea lucrurilor clătinate, adică a lucrurilor făcute, este făcută tocmai ca să rămână lucrurile care nu se clatină.

Fiindcă am primit dar o împărăție, care nu se poate clătina, să ne arătăm mulțumitori și să aducem astfel lui Dumnezeu o închinare plăcută, cu evlavie și frică;

fiindcă Dumnezeul nostru este „un foc mistuitor.”

Este un text micuț din care aș vrea să vorbesc și să fac o predică mică, dacă o pot numi așa. Sper să nu vă țin prea mult. Mâine seară să nu uitați să veniți mai repede ca să vă luați numere de rugăciune, pentru că vom avea un rând de rugăciune.

Predica mea din seara aceasta se numește „**Lumea falimentează din nou.**” Este un titlu foarte neobișnuit.

Astăzi am avut plăcerea de a lua masa împreună cu fratele Vick, un slujitor onorabil și nobil al lui Hristos și cu fratele Iosif.

Cred că pentru voi toți aceasta este cea mai bogată masă din zi. În timp ce mergeam pe stradă ca să ajung la masă, am observat că vitrinele sunt deja pline cu lucruri pentru Crăciun.

Noi ne apropiem de sărbătoarea Crăciunului și cu o lună înainte prin toate magazinele se găsesc tot felul de daruri de Crăciun.

Cât de departe au lăsat ei însemnătatea Crăciunului! El a devenit numai un act comercial. De fapt toate sărbătorile au devenit un act comercial: ziua tatălui, ziua mamei, Paștele, Moș Crăciun, care a luat locul nașterii Domnului. Vedeți, un iepure și un pui, o găscă mică, etc. au luat locul timpului de înviere. Toate sărbătorile se rezumă la pui, găște și ouă. Dar ce au acestea a face cu învierea? Vedeți? Și cel mai rău este că noi punem toate aceste lucruri în fața copiilor noștri.

Mulți dintre copiii de aici ar putea să vă spună o mulțime de lucruri despre Oway Crockett decât despre Isus Hristos. Sigur că da, și aceasta pentru că el este un lucru comercial mare. Poartă haine de cow-boy sau ca acelea pe care le-a purtat vreun erou sau altcineva de felul acesta, și ca urmare toți cumpără haine ca cele purtate de el. O, dacă le-am putea da oamenilor Cuvântul lui Hristos!

Oamenii obișnuiesc să personifice ceea ce citesc. Îmi amintesc că și eu făceam întotdeauna așa. Astfel, îmi amintesc că odată m-am dus la Biblioteca publică și am luat una din cărțile lui Lane Gray, intitulată „Pădurea Lone”. După ce am citit-o, am luat mătura mamei, am încălecat-o și am început să alerg astfel prin casă închipuindu-mi că merg călare pe un cal – până când am rupt-o.

Mai târziu am citit povestea lui Edgar Rice Burroughs despre Tarzan, apoi „Apașii”. Urmarea a fost că m-am culcat în pom pentru că așa făcea eroul cărții. Aceasta era în mintea mea. Dar într-o zi am ajuns la ceva real, la Adevăr, nu la o invenție, iar de atunci vreau ca viața mea să fie a Lui. Când am citit Biblia și viața lui Isus Hristos, am găsit ceva real.

Acum ne apropiem de un sezon care este foarte familiar. Lumea de azi este într-o situație asemănătoare cu cea de acum două mii de ani, când El a venit pe pământ la prima Sa venire, iar când s-a întâmplat aceasta pământul și-a împlinit timpul.

La un interval regulat de timp lumea ajunge într-o stare haotică, disperată, când nu mai poate fi ajutată de nimic. Noi am văzut că ea a trecut deja de câteva ori prin aceste situații, iar când oamenii ajung în asemenea situații încep să se roage. Ei se simt ca și cum totul este la sfârșit, ca și cum toate sistemele lor se autodistrug. Aceasta s-a întâmplat cu lumea de dinainte de potop și așa mai departe. Politica și toate celelalte lucruri ajung la sfârșit, apoi nu mai urmează nimic. Dar eu cred că toate sunt făcute de Dumnezeu cu un scop: pentru a le întineri sau pentru a le aduce din nou. Aceasta este calea pentru auto-înnoire și cred că este o lege a lui Dumnezeu prin care aceste lucruri ajung în acel loc.

Eu cred că lumea din timpul primei veniri a lui Hristos a dat faliment. A fost un timp al corupției în politică și în religie. Toate sistemele au ajuns corupte. Ei au amestecat lucrurile duhovnicești cu cele lumești, introducând în locul Cuvântului alte lucruri și teorii făcute de oameni, și astfel totul a devenit corupt. Vedeți, lumea de atunci a dat faliment.

Și lumea din timpul acela se ruga pentru un Mesia. Romanii se rugau pentru un Mesia; grecii se rugau pentru un Mesia; evreii doreau și se rugau pentru un Mesia, iar Dumnezeu le-a dat un Mesia; dar ei nu l-au primit pe calea pe care a fost trimis.

Și acum, când ne apropiem de Crăciun, privesc lumea noastră și constat că am ajuns în aceeași situație haotică și disperată: decădere morală, decădere politică, viața religioasă este total decăzută, denominațiunile sunt decăzute și totul este corupt. Noi toți privim după Cineva care poate să ne ajute să ieșim din această situație; toți așteptăm un Mesia. Și mă întreb dacă nu cumva, în cazul în care Dumnezeu ne-ar trimite un Mesia, am face și noi cu El același lucru pe care l-au făcut cei din trecut. Noi nu l-am recunoaște, nu am ști cine este El de fapt.

Observați de ce cred că au procedat ei în felul acela cu El. Romanii aveau propria lor idee în legătură cu ceea ce va face Mesia. Fiecare din noi avem propria părere și la fel fiecare denominațiune. Noi am fost învățați și conduși de schemele lor referitor la cine va fi Mesia și cum va fi El. Ei spun: „Biserica noastră este una din cele care Îl vor primi.” Vedeți, Evreii – fariseii și saducheii, s-au gândit că El va veni la ei. Același lucru îl credeau toți. Vedeți? Duhurile nu mor, ci mor numai oamenii care sunt stăpâniți de ele. Diavolul nu își ia duhul, ci doar omul. Un lucru minunat îl constituie faptul că nici Dumnezeu nu își ia Duhul. Înțelegeți? El rămâne. Dumnezeu ia doar omul. Astfel, același Duh care a fost peste Hristos este acum peste credincios; peste credinciosul adevărat.

Acum fiți atenți! Romanii din timpul acela erau în așteptarea unui Mesia – un politician. Ei doreau să coboare cineva – Jupiter sau altcineva -, cu un car de foc și cu soarele deasupra capului. Ei doreau să vină Jupiter să le dea o idee genială, un secret militar prin care să devină stăpânii lumii. Dorința lor era să-i învingă pe greci și să stăpânească lumea. Acesta era Mesia pe care îl doreau.

Grecii așteptau tot un astfel de Mesia. Ei doreau să primească o strategie prin care să-i poată învinge pe romani.

Evreii Îl așteptau să vină ca un General, un Om care vine cu un toiag de fier în mână, un Leu din seminția lui Iuda, care să stăpânească peste toate națiunile, care să-i alunge pe romani, să-i învingă, să-i subjuge și să elibereze Israelul. Acesta este adevărul.

El a venit însă exact așa cum a spus Scriptura, dar ei L-au așteptat pe alte căi.

Mă întreb dacă nu cumva s-ar întâmpla și astăzi la fel. Dacă nu cumva am gândi și noi ca ei. Noi avem propriile noastre păreri cu privire la ceea ce ar trebui să facă El, cum ar trebui să fie El, cum ar trebui să arate, cum își va purta părul, cum se va îmbrăca, etc. Dacă toate acestea nu ar fi după gândurile noastre, de ce să Îl primim? Vedeți, eu mă refer la lumea din timpul nostru.

Evreii L-au respins pe Mesia pentru că nu a venit conform gândurilor lor. Nu, El nu s-a potrivit cu părerile lor.

Cu câteva zile în urmă am fost la un croitor bun din Tucson ca să-mi facă o pereche de pantaloni. El este evreu. Când am auzit cum vorbește (vorbea o engleză stâlcită), l-am întrebat:

„Ești evreu?”

„Da, domnule”, a răspuns el. Apoi a adăugat: „Nu cumva ești creștin?”

„Ba da, domnule”, am spus eu.

Apoi a venit să-mi ia măsura pentru pantaloni. Atunci m-am gândit: „Îl voi lăsa pe el să conducă conversația mai departe.”

„Bine”, a spus el, „eu nu am nimic împotriva creștinilor.”

„Mulțumesc, domnule”, i-am răspuns. „Nici eu nu am nimic împotriva voastră.”
Apoi l-am întrebat:

„Ce părere ai despre Hristos?”

„A venit prea devreme, iar ei au spus că a fost prea tânăr pentru slujbă.”

„Bine”, am spus eu, „dacă Isus ar veni astăzi...” Ei nu L-ar crede. Dacă Isus ar veni astăzi, programul Lui ar fi în ordine.

Dar evreul a spus: „Aici este ceva deosebit, ca în cazul lui Rockefeller și Goldwater care se luptau unul cu celălalt deși făceau parte din același partid. Știi, ei trebuiau să facă așa.”

„Este corect”, am răspuns eu.

Apoi a adăugat: „Atunci când a venit, Isus S-a luptat cu propriul Său popor.”

„O, nu”, am răspuns eu. „El a venit la ai Săi și ai Săi nu L-au primit.” Acesta este adevărul.

L-am lăsat să se odihnească puțin până voi reveni la probă. L-am dat puțin timp deoarece știam că Dumnezeu l-a orbit pe el ca să pot vedea eu, fapt pentru care Îi sunt foarte recunoscător. Desigur, Îi sunt recunoscător, dar nu vă îngrijorați izraeliților, căci timpul vostru este aproape!

De multe ori noi spunem că Isus a fost evreu, dar nu este adevărat. El nu a fost evreu. El nu a fost nici evreu, nici dintre neamuri, ci a fost Dumnezeu. Vedeți, hemoglobina este acolo unde e celula de viață și celula vieții era o celulă creativă a lui Dumnezeu. Nu a existat o relație sexuală între Dumnezeu și Maria. Nu a fost nici măcar o senzație, ci El a creat și germenul – oul – și celula. Din pricina aceasta El nu a fost nici evreu, nici dintre neamuri, ci era Dumnezeu. Dacă El ar fi avut sânge de evreu, noi am fi pierduți. Și la fel dacă ar fi fost sânge dintre neamuri. Dar El era Sângele lui Dumnezeu, creat fără dorința sexuală și a murit pentru noi toți. Aceasta este siguranța credinței noastre: să privim acolo și să credem.

Când a venit, El nu a fost după gustul evreilor și ei L-au condamnat, dar nu putem spune nimic cu privire la aceasta pentru că și neamurile fac la fel.

Ce a cauzat această lepădare de El? Eu cred că a existat o cauză și anume, faptul că au luat Cuvântul lui Dumnezeu și L-au făcut fără putere prin tradițiile lor. Așa a spus Isus: *„Ați făcut Cuvântul lui Dumnezeu fără putere, prin tradițiile voastre.”* Acesta-i adevărul. El nu a mai avut putere pentru că L-au adăugat și L-au interpretat cum au vrut.

Voi nu puteți adăuga nimic la Cuvânt și nu puteți scoate nimic din El, ci trebuie să Îl luați așa cum este scris. Aceasta este calea prin care a fost păstrat de Dumnezeu. Noi nu putem adăuga la Cuvânt crezuri, dogme și alte lucruri. El nu are nevoie de nici un sprijin, deoarece Cuvântul este Dumnezeu în formă de literă.

Cuvântul este și o sămânță. Dacă această sămânță cade într-un pământ bun, va crește, cu condiția ca voi să nu o scoateți afară în fiecare dimineață ca să vedeți dacă a crescut sau nu. Tot ce trebuie să faceți este să o semănați, apoi o predați lui Dumnezeu și o lăsați acolo. Acesta este felul prin care o veți ajuta să crească – dacă o lăsați în pământ. Și locul în care este pusă această sămânță este pământul inimilor voastre. Mai mult, ea este udată prin credință când spui: *„Dacă Dumnezeu a spus ceva, a spus-o pentru mine!”* Acesta este felul prin care va crește sămânța.

Toată lumea de atunci a falimentat, iar astăzi vedem că fiecare națiune privește din nou după cineva care să o scoată din tragedia care este tot mai aproape și care va lovi lumea. Fiecare națiune privește după ceva și este în căutarea acestui „ceva”, dar cu toate acestea nu acceptă ceea ce îi trimite Dumnezeu.

Priviți Israelul! Ei cereau un Om, un Mesia care să îi ducă afară din celelalte națiuni, iar Dumnezeu le-a dat un Copil. Ei cereau un general și au primit un bebeluș. De ce? Pentru că Dumnezeu știa de ce au nevoie. Vedeți, El i-a smerit.

Acesta este felul de lucrare al lui Dumnezeu: atunci când ni se pare că știm prea multe, El ne smerește. Așa a procedat și cu Iov. El i-a spus: *„Dacă ești atât de înțelept, spune unde erai tu când am pus temeliiile lumii și când stelele dimineții izbucneau în cântări de bucurie și când toți fiii lui Dumnezeu scoteau strigăte de veselie? Unde erai atunci, Iov?”*

Vedeți, cum a fost depășită înțelepciunea lui? Dumnezeu ne smerește întotdeauna când ajungem să credem că suntem cineva. Când credem că organizația noastră este singura, Dumnezeu vine și ne smerește ridicând ceva, aducând ceva neînsemnat.

Așa este corect. Întotdeauna El procedează în felul acesta. Da.

Vedeți, ei au cerut un general dar au primit un bebeluș pentru că Dumnezeu știa de ce au nevoie. Acesta este adevărul. Ei au cerut un general și au primit un Salvator, un Mântuitor. Deși credeau că sunt salvați, Dumnezeu l-a vizitat ca să le arate că nu sunt.

Poate că acesta este și adevărul timpului nostru. Lumea crede că este mântuită prin apartenența la o biserică, dar adevărul este că ea are nevoie de un Salvator. Dacă nu aceasta este starea lumii înseamnă că eu nu cunosc lumea.

Acesta este adevărul, iar acum la acest Crăciun aflăm același lucru: lumea falimentează din nou, este într-un eșec total. Dacă veți merge însă cu El, toate s-au dus; dacă mergeți cu El, toate au trecut. Vedeți, El ia orice obstacol din fața noastră ca să putem veni la singura resursă care există și care este Viața veșnică.

Astăzi este la fel ca atunci lumea fiind din nou într-un eșec sau într-un faliment. Lumea religioasă de atunci aștepta un Mesia făgăduit care să-i elibereze.

Și Dumnezeu Își împlinește făgăduințele date. El nu a întârziat în împlinirea lor în nici una din epoci.

Atunci când lumea din timpul lui Noe a falimentat, Dumnezeu le-a trimis un proroc puternic. Ce au făcut cu el? L-au respins, nu au vrut să-l asculte. Ce este un proroc? Cel prin care vine Cuvântul, el este Cuvântul lui Dumnezeu. Noe a fost trimis pentru timpul lui. În zilele lui Moise, Dumnezeu a trimis din nou un proroc, atunci când întregul sistem a falimentat. În timpul lui Ilie s-a întâmplat la fel pentru că le-a fost trimis un proroc. Vedeți, de fiecare dată când lumea falimentează, când intră în haos, Dumnezeu trimite un proroc.

Când a fost primul Crăciun, El a trimis Cuvântul în plinătatea Lui. Înțelegeți? Cuvântul.

Înainte El a trimis o parte din Cuvânt într-un profet. Profetul aducea Mesajul pentru epoca lui, apoi pleca mai departe.

Ei au avut profeți, dar ce au făcut cu ei? I-au omorât cu pietre pentru că nu au fost de acord cu sistemele lor. Vedeți? I-au ucis.

De altfel Isus le-a spus: „*Voi împodobiți mormintele prorocilor pe care i-au omorât părinții voștri. Prin aceasta dovediți că sunteți copiii lor.*”

Vedeți, ceea ce făceau ei era rău, dar asta-i lumea. Așa a fost întotdeauna. Dumnezeu Și-a trimis Cuvântul, dar cei înțelepți au încercat întotdeauna să Îl inverseze.

Așa a fost de la început. De fapt prin această inversare a început tot sistemul păcatului, pentru că cineva, Eva, nu a ascultat... Satana a făcut un plan mai bun: el a produs cunoștința, iar primii oameni au mâncat din pomul cunoștinței.

Întotdeauna înțelepciunea omenească te îndepărtează de Dumnezeu, dar credința este aceea care te aduce înapoi la El. Tu nu poți să Îl cunoști pe Dumnezeu prin marea ta înțelepciune. Înțelepciunea nu este bună; ea aparține lumii și este o nebunie în fața lui Dumnezeu. Calea plăcută Lui este predicarea Cuvântului pentru mântuirea celor pierduți (deși pentru lume aceasta este o nebunie). Vedeți? Întotdeauna Dumnezeu a folosit un nebun în ochii lumii, un om simplu.

Priviți-L cum Și-a ales apostolii. Dacă l-ar fi ales pe Caiafa, care era pregătit de ei pentru acea oră, atunci apărea ceva de lăudat. Ei aveau grade academice: doctorate, etc, dar vedeți, El a coborât și a luat oameni analfabeți, pescari care nu știau nici măcar să își scrie sau să-și citească numele. De ce a procedat așa? Pentru că Dumnezeu poate lua un nimic și să facă din el ceva deosebit.

Chiar și marele apostol Pavel a spus că el a uitat tot ce a învățat pentru a-L putea urma pe Hristos. El a spus aceste cuvinte bisericii din Corint:

„Și învățătura și propovăduirea mea nu stăteau în vorbirile înduplecătoare ale înțelepciunii, ci într-o dovadă dată de Duhul și de putere,

pentru ca credința voastră să fie întemeiată nu pe înțelepciunea oamenilor, ci pe puterea lui Dumnezeu.” (1Corinteni 2.4-5).

Dar priviți! Oamenii de astăzi nu acceptă un păstor dacă nu posedă o vorbire gramaticală corectă și nu cunoaște toate substantivele și pronumele. Dacă ar face și El așa, eu nu aș putea vorbi la nici un amvon deoarece nu știu nici măcar să fac deosebirea între un substantiv și un pronume. Eu știu un singur lucru: că Îl cunosc pe El. Acesta este singurul lucru de care mă îngrijorez să-l cunosc, pentru că El este al meu: El este pronumele meu; El este substantivul meu; El este Viața mea. Singurul lucru pe care trebuie să-l cunoaștem noi este El! Dar vedeți cum oamenii au adoptat în cadrul religiei sisteme denominaționale care au luat locul Duhului Sfânt? Asta fac ele.

În zilele lui Noe, în timpul lui Moise, Dumnezeu a trimis proroci. Dar ce au făcut cu ei? I-au omorât cu pietre, i-au ars, i-au tăiat în bucăți. Ca să scape de ei i-au îndepărtat cu propriile lor mâini.

Isus a avut un gând foarte frumos pentru ei când le-a spus pilda vierilor:

„Un om a sădit o vie, a arendat-o unor vieri și a plecat într-o altă țară pentru o vreme îndelungată.

La vremea roadelor a trimis la vieri un rob, ca să-i dea partea lui din rodul viei. Vierii l-au bătut, și l-au trimis înapoi cu mâinile goale.

A mai trimis un alt rob: ei l-au bătut și pe acela, l-au batjocorit, și l-au trimis înapoi cu mâinile goale.

A mai trimis un al treilea rob; ei l-au rănit și pe acela, și l-au scos afară.

Stăpânul viei a zis: „Ce să fac? Am să trimit pe fiul meu preaiubit; poate că îl vor primi cu cinste.”

Dar vierii, când l-au văzut, s-au sfătuit între ei, și au zis: „Iată moștenitorul; veniți să-l ucidem, ca moștenirea să fie a noastră.” (Luca 20.9-14).

Acesta a fost Fiul lui Dumnezeu. Când a trimis prorocii, El a trimis Cuvântul, Cuvântul lui Dumnezeu. Și nu uitați! Fiecare generație căzută are o singură cale pentru a fi ridicată: Cuvântul lui Dumnezeu.

Acesta este singurul lucru care a ținut-o împreună: Cuvântul lui Dumnezeu, așa cum scrie în Evrei 11.2:

„Prin credință pricepem că lumea a fost făcută prin Cuvântul lui Dumnezeu.”

Oamenii se îndoiesc de Cuvântul lui Dumnezeu, dar cel mai bun lucru este că voi stați de fapt pe Cuvântul lui Dumnezeu manifestat. Fiecare loc în care stați este Cuvântul lui Dumnezeu manifestat: Dumnezeu L-a vorbit și ce a spus El s-a împlinit întocmai.

Acesta este motivul pentru care singurul lucru care poate ține lumea împreună, nu este nicidecum un sistem politic, o națiune unită, O.N.U. sau o altă organizație, ci singur Cuvântul lui Dumnezeu. Acesta este singurul lucru pe care vi-l pot recomanda, care poate salva lumea de la faliment: Cuvântul lui Dumnezeu. Acesta este Programul lui Dumnezeu din totdeauna.

În Eden, Satan a venit la Eva și i-a zis:

„Ar trebui să iei din rodul pomului...”

„Dar Domnul”, a răspuns ea, „a zis să nu luăm din el.”

„Cu siguranță nu vei muri dacă faci aceasta...”

Vedeți, el știa că atâta timp cât oamenii vor sta întemeiați pe Cuvântul lui Dumnezeu sunt în siguranță.

Noi trebuie să fim întemeiați pe Cuvânt. El este Cuvântul lui Dumnezeu. Vedeți, noi suntem înconjurați de Cuvânt: Cuvântul este în voi; Dumnezeu este în voi și în jurul vostru, în orice parte mergi este numai Cuvântul. Țineți întotdeauna Cuvântul înaintea voastră și nu uitați să îi fiți credincioși în orice împrejurare.

Cât timp Adam și Eva au umblat în Cuvânt, nu a existat moarte. Tot așa pentru bărbatul sau femeia care umblă în Cuvântul lui Dumnezeu nu mai există moarte: ei au Viață veșnică. Cât timp umblați în Cuvântul lui Dumnezeu sunteți înconjurați de Cuvânt și ținuți prin el.

Acum priviți! Înțelepciunea omenească vine să inverseze Cuvântul. Când Satana a venit cu această înțelepciune, Eva a rupt bariera, iar de atunci, de când Satana a văzut că acesta este locul în care poate să lovească rasa umană, a făcut-o de fiecare dată. Chiar și duhul lui antihrist se apropie atât de mult de Adevăr încât dacă ar fi cu puțință, i-ar înșela chiar și pe cei aleși.

Priviți-l pe Iuda Iscarioteanul. El a umblat chiar cu Biserica și a fost învățat de Isus; a făcut aceleași lucrări ca și ceilalți ucenici ai Domnului; a plecat în misiune și s-a întors plin de bucurie ca și ei pentru că a scos draci. Corect. (Matei 10). Dar înainte ca să vină ziua cincizecimii când trebuia să primească Viața veșnică, și-a arătat adevărata față.

Vedeți, așa se întâmplă și astăzi. Diavolul vă lasă să aparțineți la toate bisericile la care vreți, dar când vine timpul să primiți Duhul Sfânt, el are o problemă: „Aceasta este o grupare de fanatici „sfinți”!” sau așa ceva. Și astfel nu vrea să aibă nici o legătură cu așa ceva.

Iuda și sistemul lui pot merge exact ca prima dată, deoarece atunci Iuda a înșelat lumea dar nu a putut să-i înșele pe toți. Acolo erau și cei aleși. Acum el poate veni foarte aproape, dar nu poate merge până la capătul drumului pentru că dacă ar face-o ar fi fratele vostru. Nu, el nu poate face aceasta. Poate cineva spune: „Știți, diavolul...” Nu, niciodată! Voi ați mers după el. El nu intră niciodată la voi pentru că *„voi sunteți morți și viața voastră este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu și pecetluită cu Duhul Sfânt.”* Astfel, singura cale prin care poate ajunge la voi este ca el să vă cheme și voi să îl urmați. Asta-i tot. Vedeți? Asta nu este tot una cu faptul că el vine după voi. El nu poate intra pentru că voi sunteți în Hristos; sunteți morți față de voi înșivă. Amin. Spun „Amin” pentru că cuvântul „Amin” înseamnă „Așa să fie!” și știu că ceea ce spun este adevărul. Aceasta este trecerea de la moarte la viață. Cum? Prin primirea lui Isus Hristos. Amin!

Deci lumea religioasă din timpul Lui a falimentat ca întotdeauna. De ce? Pentru că au venit proroci, apoi a venit Mesia, dar ei nu au fost pe placul lor, nu au fost după gândirea lor teologică...și ca urmare nu i-au primit.

Ei vor face și astăzi la fel. De ce? Eu cred că noi nu putem crește la statura lui Dumnezeu pentru că până și în biserică oamenii și-au făcut unele închipuiri cu privire la El. Ei și-au închipuit că va fi un timp când se vor întâmpla anumite lucruri, iar când a venit realitatea și ea nu a corespuns cu închipuirea lor, au respins-o. Acesta este adevărul. Îl puteți vedea?

Este ca și cum ai instala firele de curent, iar după aceea ai refuza curentul, dinamica. Înțelegeți? Ei nu pot primi curentul în instalație, ci au doar o sârmă moartă.

Aceasta este și problema bisericii de astăzi. Noi avem montate toate sârmele, dar când apăsăm pe buton nu se întâmplă nimic. De ce? Pentru că avem nevoie de un singur lucru: să fim conectați. Asta-i tot. Faceți-o chiar acum! Conectați-vă cu Hristos! Viețile noastre, emoțiile noastre, viața minții noastre, totul trebuie să fie conectat la El.

Voi spuneți: „Bine, eu zic...” „Eu cred că...”

Tu trebuie să gândești numai că vii. Așa-i corect. Voi ziceți însă: „Eu cred așa și așa...” Tu nu mai trebuie să ai nici un gând.

Biblia spune: *„Să aveți în voi gândul care era în Hristos Isus.”* El Se gândea întotdeauna numai la lucrarea Tatălui. Acesta este singurul gând pe care ar trebui să-l aveți și voi, căci ceea ce a spus Dumnezeu despre El, nu a spus altcineva. Și El a făcut numai ce a spus Dumnezeu. Mai mult, El a spus: *„Fiecare cuvânt al omului să fie mincinos și Cuvântul Tău este adevărul.”*

Acesta este singurul lucru care conectează lumea împreună, dar ei nu vor să Îl primească. Noi știm că ei nu vor să-L primească pentru că nu au făcut-o niciodată. Și atunci ne întrebăm dacă Mesia va răspunde la strigătele după ajutor care se aud?

Uneori mă întreb ce am face dacă El L-ar trimite? Nu am face la fel ca înaintașii noștri?

Politica noastră, religia, viața socială, totul este poluat. Vom polua chiar și închinarea noastră cu lucrurile moderne făcute de oameni, pentru a o face să se potrivească cu fiecare cult omenesc care există pe pământ. Fiecare are propria părere. Trebuie să fie la fel ca în zilele când Dumnezeu a ridicat un profet puternic.

Isaia a spus: *„Jertfele și toate praznicele voastre au ajuns de un miros neplăcut înaintea Mea; nu le mai pot suferi!”*

Vedeți, Dumnezeu le-a spus evreilor să ia un animal și să-l aducă în dar. Ce lucru mare! Vă puteți imagina evreul mergând cu mielul, vițelul sau altceva... La Paști ei mergeau la Templu și acolo își puneau mâinile peste jertfă ca să intre în legătură

cu El, prin ea, identificându-se astfel cu jertfa adusă.

Preotul înjunghia animalul – mielul acela micuț sau orice era -, iar cu sângele lui îl stropea pe păcătos. În timp ce mielul murea dând din picioare și behăind, închinătorul recunoștea cu sinceritate că el ar fi trebuit să fie în locul acelui animal, și că mielul i-a luat locul murind pentru el. Aceasta era cerința lui IaHVeH, deoarece acel miel era un simbol spre Hristos. Dar vedeți, tot ținând acea sărbătoare, a devenit o tradiție de familie. Ei continuă să ofere mielul dar nu mai este nici o sinceritate în ceea ce fac. Nu-i de mirare că Dumnezeu a spus: *„Nu le mai pot suferi!”*

Dar astăzi? Cu ani în urmă oamenii se adunau plini de sinceritate la rugăciune. Astăzi însă totul a devenit o mare atracție de Hollywood, cu un fel de muzică orchestrală; pe platformă vezi femei cu haine mulate ca să li se vadă toate formele trupului; femei care aproape că dansează în jurul platformei. Totul este lipsit de sinceritate, făcut în mod deschis, cu o nerușinare ieșită din comun și apoi mai spun că sunt creștini! Mă întreb dacă nu cumva jertfele noastre au ajuns o scârbă înaintea lui Dumnezeu?

Este o mare rușine pentru noi americanii faptul că dușmanii noștri ne iau femeile și le expun pe toate străzile. Aceasta este o batjocură! Pentru ei nu contează faptul că fetele și băieții noștri au ajuns în starea în care sunt astăzi. Ei încearcă să protejeze femeile de la Hollywood care s-au căsătorit de 4-5 ori. Ele ies afară cu tot felul de rochii, mai mult dezbrăcate și prin asta fac ca toate fetele de la țară să tânjească după o asemenea îmbrăcămintă. O, ce păcat! Acesta este un lucru foarte rău. Da, domnilor! Așa ceva este total greșit, dar problema este că aceste lucruri au intrat și în biserică. Virtutea și frumusețea, pe care le-a dat Dumnezeu femeii ca să fie o mamă adevărată, au ajuns deja un coșmar. Virtutea este tăria de caracter a unei națiuni. Dacă stricați virtutea mamei, ați distrus întreaga națiune! Aceasta este ceea ce unește o națiune: o calitate părintească reală, adevărată.

Când am venit aici am vorbit cu șoferul taxiului, care m-a adus, despre niște copii indisciplinați. El a spus:

„Eu cred că este vina părinților.”

„Amin!” am răspuns eu, apoi am continuat: „Domnule, nu te cunosc dar ești pe o cale corectă. Ai dreptate. Este foarte rău faptul că astăzi s-a luat Biblia din mâna copiilor și li s-a pus un pachet de cărți de joc.”

Și aceste lucruri au intrat și în biserică.

Într-o zi când mă aflam într-un lift am întâlnit o femeie care discuta cu un bărbat. El a zis:

„Știi, este un lucru minunat! Biserica noastră a organizat o partidă de cărți.” Și povestea plin de mulțumire că acum au o afacere deschisă și vor avea o partidă cu o altă biserică protestantă. Oh, dragii mei!

Jocuri de cărți, loterie, jocuri de noroc, dansuri... Oh, se va ajunge la un timp când oamenii vor întreține biserica.

Dar Biserica născută din nou este întreținută de Duhul Sfânt. Vedeți? Oamenii nu îl doresc în mijlocul lor pentru că sunt cuprinși de tot felul de plăceri. Este foarte rău faptul că lucrurile se petrec în felul acesta. Înainte, femeile aveau virtute, dar îmbrăcămintea frumoasă a zeițelor de la Hollywood le-a ademenit. Este un mare păcat că lumea a ajuns într-o asemenea stare.

Coloana vertebrală a neamurilor s-a rupt. Perversiunea sexuală este privită ca ceva la modă; femeile se îmbracă în așa fel încât să atragă atenția bărbaților, dar știți ce spune Biblia?

Am să vă spun! Eu am mai vorbit despre aceasta odată și în locul acela era un

predicator care a venit la mine și mi-a zis:

„De ce nu renunți să mai vorbești despre femeile care se poartă în felul acesta? Ar trebui să le înveți cum să ajungă prorocițe și așa mai departe.” Dar eu i-am răspuns:

„Cum aş putea să le învăț Algebra când ele nu știu nici măcar Abecedarul?”

Toate aceste lucruri murdare sunt un amestec care se cultivă în biserică! Este grav că au luat amploare și printre pentecostali. O, opriți-vă! Puteți să mă numiți fanatic, dacă vreți, dar în ziua judecății îmi veți strânge mâna. Eu vă iubesc cu o dragoste divină și aş vrea să fiți credincioși adevărați. Cum pot renunța la această șansă pentru asemenea lucruri?

O doamnă mi-a spus: „Bine, frate Branham, dar acesta este singurul model care se face pentru femei!”

„Este adevărat”, i-am răspuns eu, „dar magazinele vând și materiale și mașini de cusut.”

Vedeți, nu aveți nici o scuză. Acesta este adevărul.

Dați-mi voie să vă mai spun ceva: dacă voi, femeilor, vă îmbrăcați în așa fel încât atunci când ieșiți pe stradă unii păcătoși vă privesc și vă poftesc, să nu uitați că în ziua judecății veți fi condamnate pentru curvie.

Poate sunteți fidele soților voștri; poate sunteți fidele prietenilor voștri, dar nu uitați: în ochii lui Dumnezeu veți fi asemenea unei curve de stradă!

Voi întrebați: „Este corect așa ceva? Dovedește-ne cu Cuvântul ceea ce spui, frate Branham. Tu zici că așa scrie în Cuvânt.” DA, domnilor.

Isus a spus: „*Dar Eu vă spun că oricine se uită la o femeie, ca s-o poftască, a și preacurvit cu ea în inima lui.*” (Matei 5.28).

Dacă vă îmbrăcați în felul acesta sunteți cauza păcatului. Acesta este adevărul. Deși sunteți nepătate în trup voi păcătuiți prin faptul că vă expuneți în fața acestor păcătoși. Când va trebui să răspundeți pentru acest păcat, veți fi găsite vinovate. Luați-vă haine decente, îmbrăcați-vă cu ele și comportați-vă ca niște doamne. Așa este corect.

Iar voi, bărbaților, cum le puteți permite soțiilor voastre să se îmbrace astfel? Nu aveți respect nici pentru voi, nici pentru ele, doar sunteți un singur trup?!

O, dragii mei, cum puteți să le lăsați pe soțiile voastre să fumeze în casă și să facă fum peste tot? Ce sunteți voi? Și după toate acestea mai ziceți că sunteți creștini? O, eu nu pot înțelege așa ceva!

Voi spuneți: „Stai puțin...”

„*După roade îi veți cunoaște.*” (Matei 7.20).

Înțelegeți la ce mă refer? Așa-i corect. Iubiți-L pe Domnul cu toată inima voastră.

Voi spuneți: „Am început să fumez de curând. Aceasta este plăcerea mea.” Plăcerea ta? Plăcerea mea este Domnul. Dacă veți muri față de lume, Domnul va fi și plăcerea voastră.

Dumnezeu este bucuria mea; El este plăcerea mea; El este Jertfa mea; El este Dumnezeul meu; El este dragostea mea; El este totul; tot ce-mi trebuie găsesc în Hristos. Cum? Însetând.

Oh, dragii mei!

(O soră vorbește în limbi, iar fratele Branham face o pauză).

Fiți respectuoși. Când Duhul Sfânt oprește un Mesaj ca acesta și vorbește în felul acesta înseamnă că se va întâmpla ceva important. Vedeți? (O altă soră aduce tălmăcirea). Amin, amin! Și poporul a spus „Amin!” (Adunarea spune: „Amin!”). Vedeți?

Dacă eu am interpretarea corectă, trebuie să-i avertizez pe oameni cu privire la venirea Domnului. Haideți să-i avertizăm printr-o viață corectă deoarece voi nu puteți vorbi cu oamenii despre venirea Lui și apoi să trăiți oricum. Ei privesc la felul vostru de viață. Haideți să procedăm corect și să fim gata pentru marele eveniment care trebuie să se întâmple. Da, domnilor.

Este ceasul când lumea falimentează din nou. Toate sistemele sunt corupte. De ce este așa? Ele trebuie să vină pe această cale. Așa este. *„Noi așteptăm să vină o Cetate a cărei Meșter - Ziditor este Dumnezeu.”* Atunci toate aceste lucruri se vor termina - când va veni El.

Noi am aflat din Cuvânt că Dumnezeu ne-a făgăduit că se va îngriji de toate nevoile noastre pentru călătorie. Este corect? (Amin). Nu uitați însă că El se îngrijește de noi cu o singură condiție: dacă ajungem în situația Lui. Dacă vom ajunge în situația Lui, El Se va îngriji de situația noastră. Noi trebuie să facem ce este corect: Mai întâi trebuie să ne întoarcem la temelie ca să zidim corect. Noi nu putem începe ridicarea clădirii de la acoperiș spre fundație, ci trebuie să pornim de la fundație spre acoperiș. Întoarceți-vă la temelie! Atunci El Se va îngriji de situația

voastră.

Toate făgăduințele Lui sunt necondiționate. Dar prin tradițiile noastre, noi avem inversul făgăduințelor Lui pentru că încercăm să facem altceva decât ceea ce a făcut Dumnezeu. Ne injectăm tradițiile și spunem că este mai bine așa. Vedeți, acesta este motivul pentru care încearcă oamenii să pătrundă Cuvântul lui Dumnezeu.

Desigur, eu nu vorbesc despre biserica locală de aici, nu mă refer la voi, ci vorbesc la general, mă refer la lume. Am dat doar un exemplu pentru că aceste predici vor merge în toată lumea.

Noi avem tot felul de dorințe, dar El este Cel care ne completează nevoile. Aceasta este diferența. Noi vrem să ne împlinească dorințele, dar El ne completează nevoile pentru că știe ce ne trebuie.

Lumea de astăzi va accepta aceasta doar dacă totul se face conform tradițiilor lor.

Bapțiștii spun: „Adevărul este așa cum credem noi. Toți ceilalți sunt greșiți!”
Metodiștii zic și ei: „Bapțiștii sunt greșiți. El va veni pe calea pe care mergem noi.”

Dar eu cred că El va veni într-un fel deosebit de orice idee omenească. Așa este corect. El va veni pe calea rânduită de Dumnezeu și nimeni nu se va putea opune și nu va putea spune că este o altă cale.

Noi ne întrebăm de ce nu sunt în biserică daruri și alte lucruri care să lucreze printre noi? Darurile sunt puse în biserică cu scopul de a elimina păcatul și pentru a o păstra curată. Acesta este „elixirul” dat de Dumnezeu Bisericii Sale; este „dezinfecțantul” pus de Dumnezeu pentru a ucide toți paraziții care strică Biserica. El își dă Biserica cu spray, cu Cuvântul Său, și îndepărtează toți gândacii pentru ca

ea să poată crește ca o plantă. Dumnezeu știe de ce este nevoie pentru ca ea să poată crește.

Este ca în cazul unui bebeluș care vă cere briciul când vă bărbieriți. El poate spune:

„Tati, dă-mi și mie briciul acela.”

Vedeți, băiețelul vostru, care are numai doi sau trei ani, sare în sus și-n jos pe podea țipând: „Dă-mi briciul!” dar voi știți să-i dați ceva mai bun decât briciul pe care îl cere el, pentru că dacă i-l dați nu va ști cum să-l mânuiască și se va tăia.

Acesta este motivul pentru care noi nu avem în biserică mai multe daruri decât suntem în stare să purtăm. În unele denominațiuni, oamenii le-au îndepărtat din mijlocul lor și le-au înlocuit cu tradiții. Ei nu știu cum să le folosească dar Dumnezeu știe ce să facă cu ele.

Bine, dacă refuzați să-i dați briciul s-ar putea ca băiețelul vostru să zică: Bine, tati, dar am văzut cum îl mânuiești și pot s-o fac și eu.” Vedeți, voi sunteți maturi și știți cum să lucrați cu el.

Aceasta este calea prin care Biserica devine dintr-un copilaș care sare peste tot, matură, la puterea reală a fiilor și fiicelor lui Dumnezeu. Da, domnilor. Biserica ar trebui să acționeze ca fii și fiice de Dumnezeu, dar necazul este că atunci când ar trebui să învățăm pe alții, avem nevoie să fim învățați noi înșine.

Apropo. Dacă frații mei de culoare sunt prezenți în seara aceasta aici, cred că mă vor ierta pentru ceea ce voi spune în continuare.

Cu ani în urmă în Sud se făcea comerțul cu sclavi, pentru că încă exista sclavagismul. Astfel, stăpânii lor îi duceau și îi vindeau la licitație ca pe o mașină folosită.

Ființa umană! Dumnezeu nu a vrut niciodată ca oamenii să stăpânească unii peste alții. Dumnezeu l-a făcut pe om, iar omul și-a făcut sclavi deși toți suntem din același pom. Da, noi putem dona sânge altor oameni fie că suntem albi, galbeni, roșii, negri sau indigo, pentru că toți suntem din rasa lui Adam. Țara în care trăim, clima, este aceea care a schimbat culoarea pielii noastre, dar noi suntem cu toții oameni.

Isus a murit ca să-i salveze pe toți păcătoșii, fără deosebire de rasă.

Dar mai târziu au apărut negustorii care au început să-i vândă pe oamenii negri. Ei procedau la fel ca și cu o mașină pe care o cumperi iar apoi o vinzi la altcineva, așa încât de acea mașină se folosesc mai mulți oameni. Vedeți, ei o cumpără, apoi o vând mai departe.

Tot așa comercianții mergeau pe acele plantații mari și îi priveau pe acei oameni sărmani ca să vadă cât sunt de harnici, dacă între ei sunt exemplare mai puternice – femei sau bărbați -, apoi îi cumpărau pe bărbații mai puternici și mai solizi pentru a-i încrucișa cu femei puternice, la fel ca pe animale, pentru a obține sclavi mai puternici și mai mari. Mă tot întreb cum... Oh, iadul va fi plin de asemenea lucruri!

În urmă rămânea o femeie mică cu copilașii ei plângând după soțul care era vândut și dus în altă parte. Ce lucru îngrozitor!

Un astfel de negustor a mers odată pe o asemenea plantație și privea cum muncesc sclavii. El l-a întrebat pe stăpân:

„Câți aveți?”

„O, noi avem 200 de sclavi!” a răspuns acesta.

Apoi i-a privit și a observat că oamenii aceia erau triști deoarece erau departe de casele și de cei dragi ai lor. Toți fuseseră aduși din Africa și vânduți ca sclavi în Sud. Vedeți, ei știau că nu se vor mai putea întoarce niciodată acasă, iar acest lucru îi făcea să fie triști. Ca să-i determine să muncească mai mult, stăpânii îi băteau. Toți știau că nu se vor mai putea întoarce la familiile lor. Probabil tatăl era într-un loc, mama în altul, frații erau în altă parte. Sau poate că părinții erau la un stăpân iar copiii la altul. Așa ceva este cu adevărat îngrozitor!

Într-o zi acel negustor a mers din nou pe plantație și a privit un grup de sclavi. Și în timp ce-i privea a observat un tânăr care nu trebuia să fie bătut pentru a lucra. Pășea drept, cu pieptul scos în afară și nu părea descurajat. Când l-a văzut, negustorul a zis către stăpân:

„Aș vrea să-l cumpăr pe acela.”

„Acela nu este de vânzare”, a răspuns stăpânul.

„De ce?” a întrebat negustorul, după care a continuat: „Desigur, el este șef peste ceilalți.”

„Nu, nu este șef.”

„Atunci probabil îl hrănești mai bine.”

„Nu, el mănâncă la bucătăria sclavilor împreună cu ceilalți”, a răspuns stăpânul.

„Bine, dar atunci ce îl face să fie deosebit de ceilalți sclavi?”

„M-am întrebat și eu adesea până când am aflat adevărul. În țara din care a fost adus, tatăl lui este împărat. Și deși aici este un străin, știe că este fiu de împărat și se comportă ca atare.”

Oh, dacă noi suntem fiii și fiicele Împăratului împăraților, haideți să ne comportăm ca niște creștini. Așa este corect. Da, noi suntem străini, suntem pelerini aici. Aceasta nu este lumea noastră ci noi suntem în căutarea Împărăției care va veni. Casa noastră nu este aici. Deși suntem alungați și batjocoriți de lume, deși suntem numiți cum le vine la gură: „demodați”, etc., ce ne pasă? Noi nu dorim să fim o stea de cinema, de televiziune sau altceva în felul lumii. Tu ești o fiică a lui Dumnezeu, haide să ne purtăm deci ca Dumnezeu. Noi suntem copiii lui Dumnezeu și ca urmare știm că suntem fiii și fiicele Împăratului. Lăsați ca prezența Lui să se reflecte în caracterul vostru indiferent cât de demodat ar părea în fața lumii.

Un cort sau un bordei, ce-mi pasă mie?

Pentru mine se construiește un palat acolo

Cu diamante și rubine; din argint și aur.

El este foarte bogat.

Noi suntem fiii Împăratului!

Cu Isus Salvatorul nostru

Eu sunt un copil de Împărat.

Haideți să ne comportăm ca și Tatăl nostru deoarece știm că într-o zi vom merge la El. Da, da!

Ei doresc un Mesia, dar Îl vor după gândurile lor. Da, ei doresc un Mântuitor, dar Îl vor pe calea lor pentru că denomi-națiunile lor și politica au luat locul Duhului Sfânt. Preoții lor sunt conduși de politica religioasă în loc să se lase călăuziți de Duhul Sfânt. Vedeți? Dacă o biserică le oferă mai mult decât cealaltă, merg acolo ca să primească o pană la pălăria lor sau ceva de felul acesta. Dar lucrul acesta este foarte rău. Noi trebuie să fim conduși de Duhul Sfânt. Dumnezeu a trimis un Lider real pentru Biserică și acesta este Duhul Sfânt.

Sistemul de învățământ din bisericile noastre ne-a condus foarte departe de prezența lui Dumnezeu. Este un lucru foarte rău faptul că ne dăm băieții (mă refer la penticostali), la acele seminare care îi clocesc ca pe niște pui de incubator. Acesta este adevărul. Întotdeauna mă întristez când văd un pui de incubator pentru că un astfel de pui nu a fost clocit corect. El ciripește dar nu are o mamă la care să meargă, iar când se întoarce vede numai o mașină mare: incubatorul.

Aceasta este calea pe care s-au întors predicatorii de astăzi prin gradele teologice pe care le introduc în biserică. Uneori ei nu știu nimic despre Dumnezeu, la fel ca un barbar care nu are habar ce este o noapte egipteană.

Ceea ce ne trebuie nouă astăzi este o religie demodată, din codru, de sub cerul senin, o religie care ucide păcatul și posedă botezul Duhului Sfânt; o religie care aduce o curățire totală; o religie curată ca cerul albastru, dreaptă și sfântă. Acesta-i adevărul.

Nu mi-am ieșit din minți, Biserică! Nu sunt nebun dar mă simt bine pe Calea aceasta! Pe nici o altă cale nu m-am simțit atât de bine ca pe Calea aceasta, așa că doresc să rămân pe ea. Da, domnilor! Mi-am pierdut toate ambițiile, pentru că trebuie să am un singur gând: gândul lui Hristos. Fiecare credincios trebuie să aibă gândul lui Hristos, dar acest lucru se poate înfăptui doar prin îndepărtarea gândirii proprii.

Sistemele educaționale ne-au îndepărtat de Hristos! Eu trăiesc în orașul în care se află Universitatea din Arizona. Dar ce poate să facă știința pentru voi? Ei pot să ia ceva și să spună: „Aceasta are sute de ani!” iar apoi văd că nu e chiar așa de vechi cum au crezut la început. Ei nu au încă nici o dovadă științifică cu privire la faptul că lumea este mai veche de 6000 de ani. Ei iau un os, îl măsoară și apoi încearcă să spună de la ce provine.

Un profesor vestit a vorbit seara trecută aici, în Arizona, și a spus: „Nu vor să declare în mod deschis dar au aflat vârsta acestui os cu ajutorul carbonului. Eu sunt însă sigur că nu aceasta este vârsta reală a osului.” Amin.

Cuvântul lui Dumnezeu este însă Același ieri, azi și în veci, iar ei nu vor reuși niciodată să răstoarne această Dovadă. Cuvântul este acela care ține lumea laolaltă, nu un sistem educațional. Orice altceva veți adopta în locul Lui este o mișcare anticreștină pentru că va fi împotriva principiilor lui Hristos. Înapoi la Cuvânt, căci Hristos este Cuvântul! Da, domnilor! El este Cuvântul făcut trup care a locuit printre noi.

Învățământul nu ne poate da niciodată Viața. Niciodată! Știința nu ne poate da Viața și nici biserica nu poate face lucrul acesta deoarece există Unul singur care poate da Viața, iar Acela este Hristos! El este Viața, Viața din belșug.

Când am fost în Canada am întâlnit în lift un grup de oameni care țineau adunări în oraș. Ei erau americani. Nu le voi spune numele pentru că s-ar putea să fie prezent cineva din biserica lor, și nu vreau să supăr pe nimeni. Deci ei urcau cu liftul. Și eu

țineam adunări în oraș. Era foarte greu să urci în lift din pricina sticlelor de whisky care erau peste tot. Eu l-am întrebat pe liftier: „Ce este cu toate acestea?”

„În noaptea aceasta au fost aici niște americani”, mi-a răspuns el.

Când am coborât, în hol erau două tinere care stăteau jos într-o poziție foarte indecentă, cu hainele ridicate în sus. Fiecare ținea în mână câte o sticlă de whisky. La un moment dat a venit un bărbat beat și a încercat să le ridice și să le aranjeze hainele într-o poziție cât de cât decentă. Era o scenă teribilă! După o vreme au reușit să se ridice, iar eu am așteptat până când au trecut pe lângă mine. Când au ajuns în dreptul meu, s-au oprit și m-au privit. Erau două femei frumoase dar îmbrăcate doar cu niște furouri. Au luat o sticlă și au început să toarne în alta, iar una și-a ridicat hainele în cap și a strigat: „Hei, asta-i viața!”

Nu am mai putut suporta, așa că am zis: „Scuză-mă, doamnă, dar aceasta este moartea! Aceasta este moartea!”

„Vino și bea!” mi-a zis ea, dar eu i-am răspuns:

„O clipă! Ai spus că aceasta este viața, dar eu îți spun: „Aceasta este viața perversă. De ce încerci să faci aceste lucruri? Eu sunt un slujitor al Evangheliei și sunt american, dar îmi este rușine de ceea ce faceți! Mi-e rușine să vă numesc americani când văd că faceți aceste lucruri!”

„Vino și vei vedea că unul dintre ei este un învățător de școală duminicală” a spus ea, apoi a început să plângă.

După un timp au început să alerge amândouă dar erau atât de bete încât abia se țineau pe picioare.

Atunci le-am zis:

„Așteptați, căci am putea să ne rugăm împreună chiar aici.” Acest lucru părea a fi o idee bună.

Poate ziceți: „Poate ele au avut ceva de care să râdă.”

Nu, nu era nimic de râs.

Pe mine nu mă interesează câți învățători de școală duminicală aveți, căci dacă aveți în inimă lucrurile lumii, Dumnezeu nu poate locui în acel loc necurat. Ceea ce ne lipsește nouă este o trezire la sfințire și un plâns de modă veche, care să străbată biserica de la un capăt la celălalt. Da, domnilor! Dar așa sunt americanii: „ceva de râs!” Și cu toate acestea pretind că sunt o națiune creștină.

Oh, dragii mei! Sistemele de educație nu sunt Viață, ci moarte!

Ce determină o persoană să facă așa ceva? Dar lumea? Faptul că resping Cuvântul. În inima omului există ceva care îl face să înseteze. De aceea însetați voi. Aceasta vă face să beți și să faceți lucrurile pe care le faceți: faptul că în interiorul vostru există ceva care dorește fierbinte o satisfacție. Dumnezeu i-a interzis omului să își satisfacă acea sete sfântă, să și-o potolească printr-un înlocuitor dat de Satana. Voi nu aveți dreptul să faceți aceasta! Aceasta este chemarea lui Dumnezeu din voi. Îmbuibările și bețiile sunt o sete a morții dar dacă voi Îl primiți pe Hristos în voi, El vă va da un înlocuitor al morții. Acesta este adevărul. Cum îndrăznește un bărbat sau o femeie să reducă la tăcere chemarea sfântă din el, care este îndreptată spre Dumnezeu? Dacă nu Îl primiți pe El, Satana vă va da o altă satisfacție.

Iată ce vă poate satisface setea din inimă:

„Strâng Cuvântul Tău în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva TA!” (Psalmul 119.11)

Așa este corect. Dumnezeu în inimă! O, iată răspunsul la problemă! Da, domnilor.

Știința nu vă poate da viața. Învățământul nu vă poate da viața. Denominațiunile nu vă pot da viața; școlile nu vă pot da viața; biserica nu vă poate da viața, ci doar Dumnezeu este Acela care poate face aceasta. El este singurul care vă poate da viața.

Noi vedem că astăzi se întâmplă exact ceea ce a profețit apostolul Pavel în 2 Timotei, capitolul 3. De aici vedem că timpul venirii Domnului este atunci când oamenii din biserică vor fi „învățați și bine pregătiți”. Vedeți, ei știu totul: *„sunt iubitori de sine, iubitori de plăceri mai mult decât iubitori de Dumnezeu, clevetitori, neînfrânați, neiubitori de bine.”*

Voi spuneți: „Aceștia sunt comuniștii!” Nu, nu! Cei despre care vorbește Pavel aici spun că sunt creștini. Citiți versetul următor și veți vedea că am dreptate:

„Având doar o formă de evlavie, dar tăgăduind puterea Cuvântului! Depărtează-te de astfel de oameni.” (v. 5).

Aveți grijă să vă îndepărtați de oamenii care neagă puterea învierii, pentru că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci. Corect. El este Același ieri, azi și în veci.

Petru a spus în ziua cincizecimii că *„Făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeuul vostru.”* (Fapte 2.39).

Pentru aceasta a fost dat Duhul Sfânt. Și cât timp cheamă Dumnezeu, Duhul Sfânt este aici ca să umple orice inimă sinceră care Îl dorește pe Dumnezeu.

Dar noi Îl înlocuim cu altceva; voi încercați să vă potoliți setea cu apartenența la o biserică, dar prin aceasta vă amăgiți doar, căci setea nu poate fi potolită în felul acesta.

Există o singură cale de a satisface această sete: venirea lui Hristos în viața aceluia om, pentru că el este făcut după chipul lui Dumnezeu și în statura Lui; și El te-a trimis aici pe pământ, în această călătorie, ca să fii un fiu sau o fiică a lui Dumnezeu. Nu există nimic altceva care să vă poată satisface. Acesta este singurul lucru care ține lumea noastră împreună. Nu priviți și nu luați economia făcută de oameni, ci luați Economia făcută de Dumnezeu și calea Lui de a o practica prin Cuvântul Său. Aceasta va ține lumea împreună.

Aceasta-i puterea care leagă

Inimile noastre în dragostea creștină:

Părtășia într-o gândire asemănătoare

Cu aceea de sus.

Așa-i corect. Ceea ce-i trebuie lumii de azi este o trezire de modă veche ca pe timpul lui Pavel: cu Biblia și cu Prezența Duhului Sfânt. Da, avem nevoie ca Duhul Sfânt să coboare din nou printre noi, cu semne și minuni, ca scânteia pe nicovală. Da, domnilor, noi avem nevoie de El; aceasta este ce ne trebuie ca să ținem lumea împreună.

Dar noi așteptăm ca Dumnezeu să ne întâlnească în tradițiile făcute de oameni. Oh! Îl așteptăm să vină în sistemul nostru și să salveze lumea de la faliment.

Vedeți, așa au gândit și cei din zilele lui Isus: „Dacă Mesia va veni în timpul acesta, noi îl avem pe Caiafa, un preot mare și puternic... Îl avem pe Levinski (toți preoții din timpul acela erau deosebiți). Noi i-am pregătit în școli, așa că știu despre ce să vorbească.”

Dar când a venit El, a trecut pe lângă toți aceștia. Nici măcar nu le-a atins sistemele. Mai mult, le-a spus: „*Voi aveți de tată pe diavolul; și vreți să împliniți poftele tatălui vostru!*” (Ioan 8.44). „*O, pui de năpârci, cine v-a învățat să fugiți de mânia viitoare?*” (Luca 3.7).

Vedeți? Cuvântul a venit ca să-i mustre. El nu se potrivea cu părerile lor teologice și nu se potrivește nici astăzi. Sigur că nu!

Ce au spus ei când L-au văzut făcând semnul unui profet, ca să dovedească faptul că era Mesia? „Peste El este un duh necurat! Lucrează cu Beelzebul.”

Dar Isus le-a răspuns: „*Aceasta este o hulă. Eu vă iert pentru că vorbiți așa, dar când va veni Duhul Sfânt și veți vorbi așa despre El, păcatul acesta nu vi se va ierta nici în veacul acesta, nici în veacul viitor.*” (parafrizare).

Vedeți sistemul de astăzi? Este la fel. Noi ne-am format propriile sisteme și acesta este motivul pentru care lumea nu poate fi ținută împreună. Ei pot să-l aleagă în fiecare țară președinte chiar și pe Lincoln, căci tot nu vor reuși să țină lumea împreună până când nu se vor întoarce înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu; înapoi la Biblia demodată dar adevărată. Aceasta este singura cale prin care noi Îl vom cunoaște vreodată pe Dumnezeu și prin care lumea va putea fi ținută împreună.

Înapoi la Principiile lui Isus Hristos! Înapoi la învățătura Lui! Înapoi la Duhul Sfânt pentru ca El să conducă Biserica!

Aceasta se întâmplă în aceste zile din urmă, când Adevărul este interpretat greșit: când Dumnezeu încearcă să aducă la suprafață Programul Lui, oamenii sunt deja stăpâniți de altceva. Ei au construit în jurul lor un gard și astfel Duhul Sfânt nu mai poate intra ci rămâne afară.

Noi dorim ca Dumnezeu să ne izbăvească din această stare în care ne aflăm.

Cum ați început voi, pentecostalilor? Ați citit despre Azusa Street? Ați citit vreodată cum a început Consiliul general? Părinții voștri știau, de aceea au ieșit afară din denominațiuni și s-au separat. Aceasta au făcut ei.

„Ieșiți afară din mijlocul lor!” - aceasta este ceea ce obișnuiau să predice: „Despărțiți-vă de ei”, zice Domnul. Ieșiți afară din tradițiile omenești!”

Dar ce au făcut mai târziu? S-au reîntors la vărsăturile din care au ieșit, iar acum voi sunteți separați. Astfel unii se numesc „Biserica lui Hristos”, alții altfel și alții altfel. V-ați separat și vă faceți tot felul de reproșuri unii altora, dar toate aceste lucruri se vor prăbuși.

Când i-am întâlnit pentru prima dată în slujba mea, am crezut că pentecostalii sunt doar un grup unit, dar mai târziu am aflat că ei sunt la fel de împărțiți ca și baptiștii. Atunci m-am dus în mijlocul lor și le-am spus: „Noi suntem frați!” Corect. Dar să vă spun ceva: Cât timp noi ne mușcăm unii pe alții, Satana stă liniștit! Dar haideți să rupem aceste legături! Aruncați certurile și lăsați să vină orice frate al lui Isus Hristos, căci atunci marea oștire a lui Dumnezeu se va ridica în puterea Lui și va merge înapoi la Biblie. Voi tot vorbiți despre faptul că Biserica va merge în răpire, dar lucrul acesta se va întâmpla numai atunci când vom îndepărta toate tradițiile noastre, vom uita toate învățăturile denominaționale și ne vom întoarce

din nou la bazele Cuvântului lui Dumnezeu.

Vrem ca Dumnezeu să ne salveze din situația în care suntem, dar aceasta este imposibil: noi trebuie să ajungem la statura Lui. Întoarceți-vă la Dumnezeu și iubiți-vă unii pe alții! Aceasta este tot ce trebuie să facem.

Dumnezeu ne-a trimis profeți dar noi i-am omorât, exact cum a spus Isus. La un anumit interval de timp: la o sută de ani, după 200 sau 50 de ani, Dumnezeu ne-a trimis un profet sau un mesager, dar primul lucru pe care am știut să-l facem, a fost să-l criticăm, apoi l-am dat la moarte. Și după o vreme biserica s-a trezit că a făcut o greșală și ce-a urmat? Ei și-au zis: „Vom zidi o denominațiune pe el!” Așa s-a întâmplat cu metodiștii, cu bapțiștii și cu toți cei care au zidit denominațiuni. Ei au făcut aceasta după ce mesagerul era deja mort și când mesajul lui era terminat; ei trăiau deja în timpul unui alt mesager, trimis în alt loc, cu un alt mesaj. Dar ei s-au întors la mesajul celui care a murit, la mesajul din ziua care a trecut, i-au înfrumusețat mormântul și au făcut ceea ce au făcut întotdeauna. Același lucru îl faceți și voi pentru că ați uitat ceasul în care trăiți,

Așa face omul. El întotdeauna Îl laudă pe Dumnezeu pentru ceea ce a făcut și pentru ceea ce va face, dar ignoră ceea ce face în prezent. Aceasta face omul. Așa a făcut întotdeauna. El se gândește la ceea ce a făcut Dumnezeu și Îi mulțumește; apoi crede ceea ce va face în viitor, dar uită că Dumnezeu face ceva și în prezent, chiar aici! Întotdeauna omul uită să vadă aceasta. Dar aceasta este lucrarea diavolului. El face ca omul să privească așa. Da, domnilor.

Tradițiile noastre. Ei spun: „Mesia? Păi, El este pentru o altă generație, a venit demult!” Dar El este Același ieri, azi și în veci.

La prima venire a lui Isus Hristos, lumea era coruptă și în politică și în religie. Toți strigau după Mesia și doreau un astfel de Uns. Israelul Îl dorea; Roma dorea și ea un uns și la fel toți ceilalți.

Același lucru se întâmplă astăzi: noi toți dorim ceva, un politician.

Rusia dorește un Mesia care să le dea lor Luna ca să se folosească primii de ea. Aceasta dorește Rusia. Ei doresc un geniu științific, care să-i ajute să cucerească spațiul cosmic, încât să poată ajunge acolo înaintea americanilor și să pună drapelul rusesc. Vedeți? Ei doresc un mesia al lor, care să-i ajute să ajungă acolo.

Dar America? Ce îți dorești, America? Tu strigi cel mai tare. Ce dorești? Tu îți dorești un geniu educat. Voi doriți un geniu politic și îl aveți. Voi ați inventat o mașinărie automată de votare și o aveți. Lumea are ceea ce dorește, dar ce va face cu aceasta? Voi vreți să arătați cât sunteți de deștepți. Îi luați pe candidați și-i prezentați la televizor ca să arătați că unul este mai deștept decât celălalt, dar unde ați ajuns prin aceasta? Ați văzut unde vă duce el? Direct la Roma.

Biserică, tu dorești un geniu! Ce vrei prin aceasta? Ce dorești de fapt? Voi doriți un predicator deștept, învățat, care să se ridice și să poată cuceri mai mulți oameni decât Billy Graham și să-i aducă în denominațiunea voastră. Aveți seminarii și alte lucruri ca acestea, în care să-i clociți. Vedeți, acesta-i adevărul. Ar trebui să vă gândiți că așa ceva nu este corect, căci faptele voastre vorbesc mai tare decât cuvintele voastre. Voi doriți un geniu religios, pe cineva care să vă conducă în așa fel încât denominațiunea voastră să fie deasupra celorlalte; să-i puteți depăși pe baptiști, pe metodiști, pe unitarieni, pe trinitarieni și pe toți ceilalți.

Tot ce trebuie să faceți voi este să înlăturați lumea și Îl veți găsi. Aceasta este ceea ce trebuie să doriți.

Știți de ce aveți nevoie? De un Mântuitor. Aceasta este tot ce trebuie să doriți. Și Dumnezeu știe că de aceasta aveți nevoie. De un Salvator – și El vi-L va trimite. Dar Îl vor primi ei? Nu, domnilor, pentru că El nu corespunde cu gustul lor bisericesc. Vedeți? El nu va lucra cu ei în felul acesta.

Toată lumea dorește un geniu. Ce se va întâmpla cu noi dacă Rusia va primi geniul pe care-l dorește?

Voi știți că Germania a primit nu demult un astfel de geniu. Mulți dintre voi își amintesc de al doilea război mondial. Știți ce s-a întâmplat. Vedeți, ei l-au primit, dar a venit pe o cale greșită; era un geniu rău pentru că a fost contrar Cuvântului lui Dumnezeu.

Gândiți-vă la Alexandru. El a cucerit lumea, dar a fost învins și a murit la 33 de ani. Se spune că era un bărbat foarte sever, care nu permitea nimic. Dar ce s-a întâmplat? Marele succes pe care l-a avut, l-a dus la cădere și la moarte - a murit ca alcoolist. Șapte mii de prostituate urmau armata lui... dar el a murit la 33 de ani. Vedeți, Alexandru a încercat să cucerească lumea, dar a făcut-o pe o cale greșită.

Însă Isus a cucerit lumea, moartea și iadul, tot la 33 de ani, apoi S-a înălțat în slavă. De ce? Pentru că El era Cuvântul lui Dumnezeu manifestat. Acesta este Mesia al nostru! Amin.

Omenirea a dorit întotdeauna un Mesia, dar L-a dorit pe o cale greșită.

Va trebui să trec peste unele lucruri pe care le am notate aici, pentru că s-a făcut deja târziu. Va trebui să mai lăsăm ceva.

Vedeți, lumea dorește un Mesia al ei. Și biserica dorește un Mesia, dar ce se întâmplă când Dumnezeu trimite unul? Dacă Dumnezeu trimite un Mesia, ce va fi El? Desigur, El nu va fi un politician religios și nici un geniu intelectual. O, nu!

Dar ce va fi? El va fi ceea ce spune Evrei 13.8: „*Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.*” Același din totdeauna și Același pentru totdeauna. El este Cuvântul lui

Dumnezeu manifestat. Da, El este și va fi întotdeauna Cuvântul lui Dumnezeu. Vestea despre venirea Lui a fost întotdeauna Cuvântul venit prin proroci. Dar El a fost Cuvântul venit în plinătate.

Și dacă El ar veni din nou astăzi, ar fi tot Cuvântul lui Dumnezeu; ar fi manifestarea Cuvântului lui Dumnezeu, legitimarea Cuvântului Lui – Dumnezeu vine prin noi. Acesta este Mesia. El a promis aceasta. Amin. El va fi din nou acel Stâlp de Foc. Va fi același Mesia care l-a condus pe Israel. Amin. Da. El va fi același Mesia...

.....

...și desigur, ei îl vor respinge din nou așa cum au făcut-o întotdeauna. Oh, și aceasta pentru că doresc să construiesc o națiune puternică.

„Noi dorim să construim un trup bisericesc mare”, spun ei. „Dorim să avem o biserică mare unită.” Nu vă îngrijorați, căci o veți avea. Voi doriți o biserică unită și o veți avea. Da, o veți avea negreșit.

De ce doresc ei așa ceva? Dacă ar veni Mesia, El nu ar așeza niciodată lucrurile într-o asemenea ordine, ci ar fi împotriva lor. Dar de ce doresc ei aceasta? Care este motivul pentru care au ajuns într-o asemenea situație? Ei doresc un om care să dicteze în toate lucrurile și își vor atinge scopul. Îl veți primi pentru că Isus a spus: *„Va veni unul și voi îl veți primi.”*

Da, ei îl vor primi. De ce doresc să facă aceasta? Pentru că este calea lor proprie.

Mesia va veni și va îndepărta pleava de voi. El va vorbi împotriva slăbiciunii unor predicatori, despre femei și bărbați și va judeca păcatul. El a făcut aceasta înainte și o va face și acum. El a spus clar: *„Sunteți o generație de vipere! Tatăl vostru este diavolul și voi urmați poftele lui.”*

Dacă Mesia s-ar întoarce din nou printre oameni, El ar face din nou același lucru.

Dumnezeu va legitima lucrarea Lui la fel cum a făcut-o la început, prin aceleași semne și minuni. Da, El va face negreșit acest lucru dacă se va întoarce. Dacă Îl vom primi, El va fi exact ca la început, pentru că este Același. Biblia spune clar că *„Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.”* El este întotdeauna Cuvântul.

Dar noi ce așteptăm? Îl dorim pe acest Mesia? Nu, nu! Noi dorim să fie ceva ca lumea. Lumea dorește un mesia care să-i lase să trăiască și să facă ce vor ei; să facă lucrurile lumii și cu toate acestea să se țină de „profesia” lor creștină. Voi nu puteți face aceasta! Corect. *„Dacă iubiți lumea sau lucrurile din lume, dragostea lui Dumnezeu nu este în voi.”* Așa a spus Cuvântul și așa este. (1 Ioan 2.15).

Deci vedeți, lumea dorește un mesia al ei. Acesta este motivul pentru care ei nu vor să Îl primească pe Mesia lui Dumnezeu: El nu va face ca ei.

Acesta este adevăratul Mesia – Cuvântul Lui. Acest Mesia lucrează în voi lucrările pe care spune Cuvântul că le va face. El Îl reproduce pe Hristos, deoarece Hristos este în voi. Viața Lui este în voi și El face ceea ce a făgăduit; așa cum a făcut întotdeauna. Aceeași cale și aceleași lucrări, pentru că El este Același. Acesta este Mesia pe care Îl trimite Dumnezeu.

Mesia pe care îl dorește lumea îi lasă să facă tot ce doresc ei. Astfel spus: *„Este în ordine dacă fac aceasta.”*

Oh, femeile acestei țări! Ele sunt așa cum le doriți. Da, așa sunteți voi: doriți moda și îmbrăcămintea franceză și le aveți. Voi aveți un Ahab modern și o Izabela – știți că acesta este adevărul. Știați că națiunea noastră este la fel ca Israelul? Ei au făcut aceleași lucruri ca și noi.

Israelul a ocupat Palestina alungându-i pe băştinaşi. Dumnezeu le-a dat-o. Şi ce au făcut ei? I-au alungat pe băştinaşi şi au luat ţara în stăpânire. La început au avut împăraţi mari ca: David şi Solomon, dar mai târziu s-a ridicat un om numit Ahab sau Jezebel, care s-a căsătorit cu Izabela, una din femeile acelea vopsite pe faţă contra muştelor.

Când s-a căsătorit cu această femeie, el a intrat sub controlul ei. Vedeţi, el trebuia să fie capul, dar ea era gâtul şi îi spunea tot ce trebuie să facă.

Naţiunea noastră a făcut exact acelaşi lucru! Noi am venit aici şi i-am alungat pe indieni. Apoi am avut bărbaţi ca Washington şi Lincoln, dar astăzi ce avem? Ce am obţinut prin propria noastră politică, prin votul nostru? Am reaşezat sistemul din care am fugit pentru că aceasta a fost dorinţa poporului. Aşa este. Eu nu sunt nici republican, nici democrat; sunt creştin.

Vedeţi, toate lucrurile sunt poluate.

Eu mi-am dat votul pentru Isus Hristos. Amin.

Pe această piatră eu voi sta,

Toate celelalte terenuri sunt

Nisipuri mişcătoare.

Da, domnilor.

Prieteni, nouă nu ni s-a făgăduit un sistem. Isus nu are nimic a face cu un sistem.

Dar ce ni s-a promis? O Împărăție. Cum veți ajunge în ea? „*Printr-un singur Duh noi toți suntem botezați în această Împărăție.*” Aceasta este Împărăția lui Dumnezeu, Împărăția Vieții veșnice: cu un Împărat veșnic, care redă Cuvântul Său veșnic, și cu un popor hotărât mai dinainte pentru Viață veșnică. El este Împăratul, iar noi suntem botezați în El, în gloria cerească.

Noi suntem morți; viețile noastre sunt ascuse cu Hristos, ba mai mult: noi am fost înviați împreună cu El, ridicați din morți. În ce? Într-o denominațiune sau organizație? Nu! Noi suntem înviați în Împărăția lui Dumnezeu. Împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul nostru. De ce? Toate sistemele acestea făcute de oameni trebuie să cadă:

„*Voi mai clătina încă o dată nu numai pământul, ci și cerul.*” (Evrei 12.26). Numai lucrurile care nu pot fi clătinate vor rămâne, iar noi vom primi o Împărăție care nu poate fi clătinată sau schimbată. Aceasta este Împărăția lui Dumnezeu. Nu un sistem, nu o roată politică, nu o denominațiune, ci o Împărăție. Amin.

Poruncile ei sunt moarte pentru aceste organizații; poruncile ei sunt moarte pentru sistemele acestei lumi. Da, ele sunt moarte pentru aceste sisteme politice, dar sunt vii prin puterea Împăratului.

Acum noi suntem în această Împărăție, așezați în locurile cerești împreună cu Împăratul veșnic și ne bucurăm de Viața veșnică prin Cuvântul veșnic, în timp ce mergem spre un cer veșnic, ca să fim cu El pentru totdeauna. Aleluia! Vom trăi în prezența Împăratului! O, eu Îl iubesc! Așa-i. Sunt foarte bucuros pentru că sunt unul dintre ai Săi. Sunt foarte bucuros pentru că sunt mort în HristosHristos ca să trăiesc în Împărăția lui Dumnezeu. Casa mea nu este aici.

Noi suntem în căutarea Împăratului. Suntem deja în Împărăție; suntem în căutarea Împăratului care vine.

Noi am primit o Împărăție care nu trece. Toate celelalte lucruri vor falimenta. America falimentează; toată lumea falimentează, dar noi suntem într-o Împărăție veșnică, într-o Împărăție care nu va da niciodată faliment. Amin.

Acolo va fi Crăciun în fiecare zi („Amin”) și vom trăi în prezența Împăratului. Slavă Lui. Nu trebuie să vă îndoiiți de aceasta. Acesta este adevărul, adevărul lui Dumnezeu. Este adevărul complet al lui Dumnezeu. O, cât iubesc aceasta! Cât de bun este El.

Femeia aceea care mă privește... cea cu căciulă neagră... Tu ești în Împărăție. Crezi aceasta? Ești în prezența Împăratului. Ai avut o operație la intestine, este adevărat? (Sora răspunde: „Da”). Operația te mai supără, dar uit-o, căci vei fi bine. Cum? În prezența Împăratului este vindecare, în Împărăție: „*Prin rănilor Lui ați fost vindecați.*” (1 Petru 2.24). Amin. Amin.

Fratele bătrân care stă acolo în capăt, cu mâinile ridicate, și privește înapoi încercând să mă vadă... Tu nu mă vei găsi pe mine, dar L-ai găsit pe El. Dacă crezi din toată inima, tumaora pe care o ai va fi îndepărtată de Dumnezeu. Crezi? Bine. Domnul să te binecuvânteze. Amin.

Oh, nu este El minunat? Amin.

De ce vă îndoiiți? Nu fiți îndoielnici. Tu ai avut astmă și apoi ai făcut complicații la inimă, artrită și încă ceva. Dorința ta este ca Dumnezeu să-l cheme pe fiecare după număr, dar El îți vorbește chiar acum.

Nu vă îndoiiți! Nu uitați că acesta este adevărul. Credeți-L pe Dumnezeu și veți avea ceea ce doriți. Amin.

Omul care stă aici și are astmă este din Norvegia. Crezi că Dumnezeu îți va

vindeca astma și te va face bine? Dacă crezi, Dumnezeu te va vindeca. Amin. Da, domnule, tu poți avea vindecarea. Ai știut că ai așa credință mare? Vedeți, a venit Împărăția lui Dumnezeu și noi stăm împreună cu Mesia lui Dumnezeu.

„De ce vorbești așa? El este Mesia? Ce înseamnă aceasta, frate Branham?

Biblia spune: *„Cuvântul lui Dumnezeu este mai puternic decât orice împărăție; mai ascuțit decât orice sabie cu două tăișuri. El cunoaște gândurile minții și intențiile inimii.”* Aceasta este Împărăția lui Dumnezeu. Aleluia.

Noi am primit Împărăția care nu are sfârșit. Credeți aceasta? (Adunarea spune: „Amin!”). Îl veți accepta pe Împărat, acum când El este aici? („Amin”). Atunci haideți să ne ridicăm în picioare și să Îl lăudăm din toată inima.

Doamne Isuse, Te lăudăm, o, mare Împărat al slavei! Noi primim Împărăția TA care nu poate să treacă. Doamne, fă ca poporul Tău să fie vindecat, Tată. Dăruiește-ne aceasta, Doamne. Ai milă de poporul Tău. Noi Îți suntem recunoscători pentru această Împărăție. *Pentru că suntem botezați printr-un singur Duh în această Împărăție veșnică.”*

Împăratul nostru este prezent aici ca să-și legitimizeze Cuvântul pentru zilele din urmă, prin același Stâlp de Foc; Același Isus Hristos cu aceleași semne. Aceeași Viață care a fost în El este în mijlocul Bisericii.

Îl iubiți? (Adunarea spune: „Amin!”).

Haideți să cântăm spre lauda Lui.

Eu Îl iubesc, Eu Îl iubesc,

Că El m-a iubit întâi.

Să facem să răsunе acest cântec. Dă-ne tonul, frate. Să cântăm împreună.

Îl iubesc, Îl iubesc,

Căci El m-a iubit întâi,

Și-a răscumpărat salvarea mea,

Pe lemnul din Calvar.

O, dragii mei, nu sună ca în ceruri? (Adunarea spune: „Amin!”). O, eu vă spun: Cetățenia noastră este în această Împărăție.

În timp ce vom cânta din nou această cântare, să dăm mâinile unii cu alții și să spunem: „Domnul să te binecuvânteze, fratele meu, sora mea...” Dați mâinile unii cu alții pentru că „*printr-un singur Duh, noi suntem botezați într-un singur trup.*” și stăm în această Împărăție.

Îl iubesc, Îl iubesc,

Căci El m-a iubit întâi

Și-a răscumpărat salvarea mea

Pe lemnul din Calvar.

Nu este El minunat? („Amin”).

O, dragii mei, Cuvântul este hrana potrivită pentru sufletele noastre! Haideți să cântăm din nou:

Domnul să vă binecuvânteze.

- Amin -